

ЕФЕКТЪТ НА КИРЛИАН

Няма нищо по-ценно за човешката еволюция от онези открития и изобретения, които ни дават ключа към разкриването на загадъчните тайни на Природата и Човека. Едно от тези открития е изобретението на съпрузите Кирлиан. Това изобретение е дало на човечеството ново универсално разбиране за живота и смъртта.

„Невероятното откритие или изобретение на съпрузите Кирлиан е толкова велико и значително, че дори е трудно да си представим какво огромно влияние ще има то в много области от нашия живот... Изобретението на съпрузите Кирлиан е също толкова важно, колкото стартът на първия космически кораб например...“ (Гр. А. Й., 6.11.1960 г.).

От древни времена хората са вярвали, че всеки човек има енергийно поле, което му служи за защита. Освен това хората винаги са се стремяли да видят това поле и да го изследват. Древните хора са успяли да заснемат това енергийно поле върху много тънки пластини, направени от специални метали.

През 1777 година професор Лихтенберг е видял едно характерно излъчване при изследване на електрическите разряди върху покрити със специален пращец повърхност на изолатора. След около век това излъчване е било заснето върху фотоплака и наречено „фигурите на Лихтенберг“.

В средата на миналия век в Русия известният по онова време учен Наркевич-Иодко, след като чул разказа на един селянин, който твърдял, че вижда с невъоръжено око разноцветни излъчвания около хората, е изобретил много просто електрическо устройство, с чиято помощ това излъчване е било регистрирано върху фотоплака. На тези снимки се виждало, че току що откъснатият от клона лист бил обвит в светлина, която бавно угасвала. Виждало се също, че след молебен ръцете на местния църковнослужител били обвити в приятна мека светлина, докато излъчването на хора, които са били въввлечени в домашен скандал, се разкъсвало и бавно угасвало. Ръцете на влюбен младеж били обвити в ярки искри при допира до ръцете на възлюбената му. Когато човек изведнъж се разболявал, излъчването му се променяло: появявали се тъмни точки и петна, а самото енергийно поле се стеснявало и разкъсвало. Тези снимки били публикувани в много научни списания, както руски, така и чуждестранни, при което започнали да се появяват много въпроси.

Самият учен Наркевич-Иодко се е придържал към строго научни възгледи за същността на тези снимки: *„Човешкият организъм постоянно произвежда електричество в нервните тъкани и представлява своеобразна електрическа батерия, която непрекъснато обменя заряди със заобикалящото ни пространство.“*

През 1882 година откритието на Наркевич-Иодко било официално признато. Той нарекол метода си на заснемане електрография. Яков Отонович Наркевич-Иодко бил смятан за учен, който е изпреварил времето си. Освен това той успял да намери и практическо приложение на своето откритие. След провеждане на многобройни експерименти той забелязал, че в електрографската картина на едни и същи области от тялото на болни и здрави, изморени и превъзбудени или спящи и будни хора има разлика. По този начин той предсказал възможността за използване на този метод за определяне на психологическата съвместимост.

През 1890 година Наркевич-Иодко започнал работа в Института по експериментална медицина заедно с известния учен Павлов. Почетни членове на този институт са били Луи Пастьор и Вихров. Кръгът на изследваните в този институт проблеми бил много широк.

Освен Наркевич-Иодко с проблема за заснемане на енергийното поле се е занимавал и фотографът-любител Монюшко, който е открил начин за регистриране на тези излъчвания с помощта на искра.

Демонстрационните опити на Никола Тесла през 1891-1900 г. нагледно показали, че при живите организми може да се използва методът за газоразрядна визуализация. Тесла е получавал снимки на разрядите с помощта на обикновено фотозаснемане. Тесла е снимал предмети и тела с помощта на високочестотен ток. Сложността на използваната тогава апаратура за получаване на електрографски снимки обаче е попречила на широкото разпространение на

този метод.

Електрографски снимки са правили и запознатите с трудовете на предшествениците си Битнер, Погорелски, чешкият физик Навратил, американецът Нифер, немецът Чапек. Всички тези учени са казвали, че са успяли да регистрират неизвестни на науката видове излъчване.

През 1905 година обаче натискът на новите идеи във физиката, както и и революционната ситуация в обществото довеждат до пълна забора на тези изследвания и идеи. Работата била възобновена чак през тридесетте години на миналия век, когато руските изобретатели, съпрузите Кирлиан отново започват да се занимават с електрография. Семьон Давидович Кирлиан е изминал този път от самото начало. Той имал наистина златни ръце, които буквално съживявали всичко, до което се докосвали. Можел е да ремонтира почти всеки електроуред, микроскоп, фотоапарат, дори рентгенов апарат.

„Наблюдателността е крайгълният камък, който стои в основата на всичко ново в науката, в това число и на регистрирането на електрическите излъчвания в живата и неживата природа. Докато работех като физиомеханик във физиотерапевтичните кабинети на различни болници, аз забелязах, че диатермичните разряди между тялото на болния и електродите сякаш "оживяват". По време на съответната процедура те променят цвета и динамиката си. ... Изглеждаше така, сякаш тялото на болния контролира тяхното поведение. Тогава през главата ми започнаха да минават определени мисли и идеи ..." "Какво ще стане например, ако сложа между електродите и кожата фотолента? Фотолента обаче може да се освети под въздействието на светлосиньото излъчване на стъкления електрод, затова реших вместо стъкло да използвам метал, макар че електрическите разряди причиняваха болка. Но няма значение! Науката иска жертви. Неприятното усещане стана почти незабележимо, когато започнах да използвам заземяване." (Из дневника на Кирлиан).

По този начин са били получени първите уникални снимки на обектите от неживата и живата природа с помощта на „висококачествен ток“.

„За да мога да изпълня замисленото, ми трябваша нови знания. Наложих се да изучавам електронна оптика и оптична фотография, както и да правя схема след схема. Първите ми експерименти обаче не бяха успешни. Тогава в мен започнаха да се прокрадват съмнения дали този ефект не се получава от самия рентген, но все пак продължих експериментите си. Пътят към успеха беше много труден. Трябваше да направя купища схеми и да мина през изгаряния, непредвидени резултати, отчаяние. Успехът дойде не в резултат на късмет, а след дълга и упорита работа, която се състоеше в проникване в един непознат свят, в който са скрити скъпоценни формули за човешкото здраве и дълголетие“ (Из дневника на Кирлиан).

В продължение на десет години в домашната си лаборатория съпрузите Кирлиан създавали и усъвършенствали уред, който позволява да се правят изследвания на излъчването на обектите в електромагнитното поле (в качеството на източник на високоволтово високо-частотно напрежение бил използван видоизменен резонансен трансформатор на Никола Тесла, работещ в импулсен режим). Съпрузите Кирлиан направили хиляди висококачествени снимки, с цел изучаване механизмите и възможностите на непознатото явление. Качеството на изображенията било много по-високо, отколкото при Наркевич-Июдко и последователите му.

Веднъж работниците на един институт донесли на съпрузите Кирлиан две еднакви на външен вид листа от растения. След като ги сложили в поле с високо напрежение, изобретателите, за всеобщо учудване, получили две различни изображения върху снимката. След това работниците от института им казали, че едно от донесените листа било от болно

растение. По този начин изследователите стигнали до извода, че новият метод на изследване може да се използва за диагностициране на болестите на ранен етап от развитието им не само при растенията, но и при човека. Учените разбрали, че снимките могат да се използват за ранна диагностика на болестта, определяне рецидива на болестта, както и за обективна оценка на терапевтичното въздействие на химичните препарати.

„Кожата притежава своеобразни биомеханизми, които изпълняват важни функции и които са свързани с вътрешните органи чрез нервната система на тялото... Ние предполагаме, че ако се направят сравнителни таблици на изображенията на електрическото състояние на кожата в нормално и патологично състояние, нашият метод ще може да се използва като средство за ранна диагностика както в медицината, така и в животновъдството... Светът на чудесните разряди ще свърши на човека доста добра работа“ (С.Д., В.Х. Кирлиан, В света на чудесните разряди).

В процеса на изследване учените открили още един любопитен факт: **разрядите зависят не само от физическото, но и от емоционалното състояние на изследвания обект.**

Така съпрузите Кирлиан отворили прозорец към един непознат досега свят. Разработките им са защитени с 21 авторски свидетелства. Въпреки това малко учени успяли да надникнат в този свят, защото „Гостехника“ набързо затворила този прозорец, засекретявайки изобретението на съпрузите Кирлиан.

„Въпросът за човешките излъчвания е много важен. Изобретението на съпрузите Кирлиан е най-великото откритие на века. Именно поради това мракът се изправя срещу него и пречи на неговото използване. От друга страна, точно по това премълчаване и засекретяване на изобретението, което може да се използва в най-различни области от човешкия живот, може да се съди за голямата му значимост. Изобретението на съпрузите Кирлиан може да намери приложение както в медицината, така и в техниката и селското стопанство. Откритието може да се използва за точна диагностика на различни болести, особено на рака. Това изобретение е дадено на хората за благо на цялото човечество. Премълчаването на онова, което е неопровержимо от научна гледна точка, е престъпно и нелепо, но, без съмнение, това откритие ще се пребори с мрака, и в този процесоводеща роля играе науката“. (Гр.А.Й. 29.09.1965г).

Съпрузите Кирлиан успяват да публикуват първата подробна статия за същността на изобретението си (визуално наблюдение или наблюдение с помощта на уред на излъчването на газовия разряд, който възниква близо до повърхността на изследвания обект, когато последният се намира в електрическо поле с високо напрежение) и резултатите от изследванията си цели 25 години след получаването на първите резултати от своите проучвания. Брошурата „В света на чудесните разряди“, публикувана от издателство „Знание“ обаче се превръща в истинска сензация.

След публикацията на брошурата стотици хора от много градове на страната започват да посещават изобретателите Кирлиан, а в пресата започват да се публикуват многобройни статии за откритието на учените. Тогава обаче, в средата на 60-те години, повечето хора са виждали само бляскавата страна на откритието, което трябвало да допринесе за славата на Съветския Съюз по света.

„Ние сме буквално затрупани с работа... Мисля, че най-голямо влияние върху желанието ни за работа оказват писмата, които получаваме. „Вие повдигнахте въпрос от огромно значение... Научните лаборатории по целия свят искат да се включат в изследванията... Работата Ви ще допринесе за славата на Нашата Страна“. И ето че „дъхът ни спира от вълнение“, и ние, разбира се, ще работим усърдно и ще продължаваме експериментите си, за да проникнем по-дълбоко в този непознат досега за нас свят, защото по този начин ние ще допринесем за благо на нашата страна и цялото човечество. Неизвестното е само на една ръка разстояние от нас.“ (Из дневника на Кирлиан).

Независимо от цялото въодушевление обаче, съпрузите Кирлиан често се чувствали самотни и безпомощни, най-вече пред строгия и равнодушен механизъм на държавата.

„...Цели 17 години между различни министерства, комитети и научно-изследователски институти се води официална кореспонденция относно откриването на специална лаборатория за разработка на нашата методика за получаване на изображения с помощта на високочестотен ток. Този въпрос беше повдигнат още през 1949 година, но и досега не е решен, защото никой не се наема да възглави тази лаборатория. Междувременно във Франция (разбрахме го случайно) вече разработили такъв метод и той успешно се използвал в биологията... Интересно, ще излезе ли нещо от цялата тази работа или не, защото всичко това вече ни дойде до гуша...“ (Из дневника на Кирлиан).

Макар че изобретенията на съпрузите Кирлиан широко се използвали в практиката, в това число и в промишлеността, те не получавали никакви възнаграждения от това и живеели бедно. Семейният бюджет, който се състоял само от две скромни пенсии, едва им стигал, но все пак те успявали да приемат както подобава всички гости, които идвали при тях отдалеч, за да научат нещо повече за откритието.

„Край! Надеждата ни за получаване на републиканска пенсия се провали! Отказаха ни! ... Значи пак ще бедстваме! Сеня пак ще ходи със стари панталони, костюм и ризи. Всички дрехи са много стари и износени. Ръкавите на кадифеното му сако вече са станали по-къси от непрекъснатото кърпене. Единствените му сиви панталони имат петна (какъв срам!) и могат да се носят само под палтото. Палтото също е кърпено, избеляло от слънцето, вятъра и дъждовете, без определен цвят. Всичко това все пак няма чак толкова голямо значение, защото Сеня вече е на осемдесет години, но трябва да има поне що-годе прилични дрехи, защото често ни посещават почетни гости, които се интересуват от методиката ни за получаване на изображения с помощта на високочестотен ток. Аз също нямам нито една нова рокля. Всичко е старо! Нямам и пари, за да си ушия или купя нова рокля... Истинска катастрофа! Няма никакъв изход. Въпреки това не можем да спрем експериментите. Остава ни много малко да живеем, а имаме толкова много идеи. Трябва да побързаем да превърнем тези идеи в реалност, защото иначе ще ги отнесем със себе си в гроба. Всъщност обаче никой не го интересува това. Ние сме изхвърлени зад борда като баласт. В държавата няма нито една организация, която да може да ни смени, да се нагърби с мисията ни за поларизация, внедряване, усъвършенстване на методиката ни и разработка на съответната апаратура. Всичко свърши! Рухнаха всичките ни надежди! Сега вече никога няма да решим материалните си проблеми при извършване на по-нататъшни изследвания. Няма никаква надежда!“ (Из дневника на В. Х. Кирлиан)

За патентоване на „ефекта на Кирлиан“ в чужбина не се отпусkali никакви средства, и затова след няколко години откритието започва широко да се използва в други страни без каквито и да било авторски права. По този начин Русия губи приоритета си, както и много валутни средства, които биха могли да дойдат в държавата, но за сметка на това самите изследователи стават изключително известни. Чуждестранните учени проверяват метода им и се убеждават, че това е свършено нов ключ към тайните на природата. След време излъчванията на живите и неживите обекти в природата били наречени ЕФЕКТАТ НА КИРЛИАН, като по този начин името на руските изследователи било завинаги увековечено в историята на науката.

„Трудно е да се предвиди, къде именно и по какъв начин ефектът на Кирлиан ще може да се използва в живота, макар че може да се предположи в кои области на живота това откритие може да намери широко приложение. В селското стопанство, например, ефектът на Кирлиан може да се използва при селекция на семената и определяне на условията за тяхното поникване. С помощта на изобретението на съпрузите Кирлиан може много бързо и точно да се определи кои семена са мъртви и няма да поникнат, защото те няма да имат излъчване. Освен това ефектът на Кирлиан може да послужи за определяне степента на жизнеспособност на растенията или за определяне на това дали съответните

яйца са подходящи за използване в инкубатори. В областта на медицината този апарат буквално може да върши чудеса. При частична парализа на пръстите, ръцете, краката или атрофия на определени органи на тялото, например, този апарат може да покаже кои нервни центрове, които контролират функциите на дадения орган или движението на мускулите, са засегнати и дали клетките на тези нервни възли са мъртви. Освен това ще може безпогрешно да се определя степента на поражение на тъканите, както и електрическото напрежение на пръстите при тяхното функциониране и в състояние на покой. Особено интересни могат да бъдат снимките на функциониращия мозък и на различните му части. Какви невероятни възможности предоставя на науката това велико изобретение!“ (Гр.А.Й., 6.11.1960 г).

Семьон Давидович Кирлиан е казал: **„Най-важното нещо в ефекта на Кирлиан е възможността да се помогне на хората“**. Днес тази възможност се реализира в енергийната диагностика на физическото и психоемоционалното състояние на човека в съответствие с терминалните точки.

Немският лекар П. Мандел разглежда кирлиановите изображения като снимки на енергийния поток, който определя дейността на човека в живота. Той изказва предположение, че характеристиките на газоразрядното излъчване на пръстите на ръцете и краката са свързани със състоянието на намиращите се върху тях акупунктурни точки, които представляват началните или крайните пунктове на енергийните канали. С помощта на кирлианографията немският учен направил анализ на излъчването на пръстите на ръцете и краката при стотици хиляди пациенти и създал таблици, които позволяват да се определи състоянието на определен орган по характеристиките на „излъчването“ на отделните зони на пръстите на ръцете и краката. П. Мандел определя в развитието на болестите три основни етапа, които се проявяват върху изображенията.

„По време на информационния стадий симптомите се проявяват рядко, в повечето случаи като случайни вегетативни признаци. По време на втория стадий от развитието на болестта се проявяват симптоми, които все още нямат ясно клинично съответствие. По време на третия, симптоматичен стадий, на симптомите съответстват топографични проекции. Този трети стадий се характеризира с много феномени... Данните от клиничните анализи могат да се различават от кирлиановата диагностика, защото те могат да отразяват различни проявления на процесите в организма“.

„Основната цел на диагностиката се състои в определянето на скритата причина за болестта, за да може лекарят да стигне до нейния източник. Другата цел се състои в подтискането чрез оптимална терапия на отрицателно развиващите се процеси в организма преди да започнат да се проявяват клиничните симптоми. Медицинската етика определя пътя за предотвратяване на болестите“ (П. Мандел).

В днешно време той ръководи няколко научно-изследователски института и клиники в Германия, Швейцария, Австрия и Холандия, в които се провеждат биоенергийни изследвания на човека, разработват се методи за енергийна корекция и лечение на пациентите.

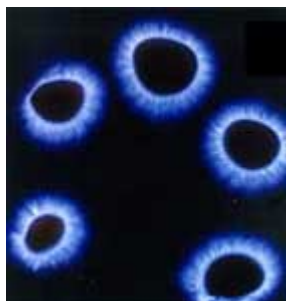
Досега ефектът на Кирлиан се е използвал предимно извън Русия, където например съществува Международна асоциация за изучаване на ефекта на Кирлиан. Другите страни са усъвършенствали методите за изследване, изобретили са нови уреди, които позволяват на учените да разширят възможностите за научни изследвания. Това, от своя страна, помага при търсенето на отговори на някои от безкрайните въпроси, които възникват в тази област.

В Русия дълго време не са искали да вземат под внимание възможностите на ефекта на Кирлиан. В края на 70-те години обаче президиумът на Академията на науките на СССР разгледал „състоянието на този въпрос“ и издал заповед да се догонват другите страни.

Първият физик, който защитил дисертация за методиката на Кирлиан в Русия е Виктор Адаменко. Той предполагал, че основните носители на информацията за биологичното и психофизиологичното състояние на живите организми са електроните, а кирлиановите снимки са електронно изображение, което, за разлика от електронния микроскоп, се получава не във ва-

куум, а в условията на атмосферно налягане или газ с ниско налягане. Той е успял да получи кирлианови изображения не само върху фотолента, но и върху луминисцентен екран, електростатична хартия и дори върху термографски пластини.

Освен това един от последователите и ученици на съпрузите Кирлиан е Станислав Филипович Романий от Днепропетровск. Той разработил и внедрил в практиката цял спектър от различни устройства, които работят на основата на ефекта на Кирлиан. Тези устройства служат за неразрушаващ контрол на материали и конструкции, които не се поддават на контрол с помощта на традиционните методи. Тези методи успешно се използват от различни предприятия в ракетния отрасъл.

Романий също така създал апарат за газоразрядна визуализация (АГРД), който служи за получаване на важна информация за функционирането на организма, предварителна диагностика на организма и определяне ефективността на провежданата терапия. Тази негова разработка получила редица авторски свидетелства.

Уредът АГРД успешно преминал през няколко клинични изпитания в редица медицински учреждения в Украйна, Русия и Латвия. През 1990 година Министерството на здравеопазването на СССР издава заключение и рекомендация за широкото внедрение на този апарат в медицинските учреждения на СССР. Разпадането на Съветския Съюз и икономическите проблеми обаче попречили на по-нататъшната работа в тази насока. Освен това смъртта на С. Ф. Романий прекъснала за определено време изследванията в тази област в Украйна.

При извършване на изследванията много важно значение има и психоемоционалното състояние на изследователя. Дори самите съпрузи Кирлиан са го казвали неведнъж.

„Много институти искат да правим снимки за тях. Веднъж при нас дойде една делегация. Те искаха да наблюдават електрическото състояние на корени на различна възраст. Ние се съгласихме да им направим една демонстрация и Сеня отиде в лабораторията да подготви апаратурата... Настройката на апаратурата обаче продължи повече време от обикновено. Ние с гостите бяхме в другата стая и търпеливо чакахме. По едно време аз се притесних и отидох при Сеня. „Няма проблем, сега ще стане“, - неуверено убеждаваше той самия себе си, но по всичко личеше, че той няма да може да направи нищо. Звукът на апарата беше силен и рязък, а този на разряда свидетелстваше за това, че напрежението е извън нормата. Тогава в лабораторията влязоха гостите, но вътре всичко беше объркано... Сеня започна да им показва изображенията, но те далеч не бяха онова, което трябва. Тогава той ме помоли да му донеса вода, беше му прилошало. Когато седна, разбрах, че не апаратът, а самият изобретател беше извън строя... Когато той започна да идва на себе си, аз отидох в лабораторията, настроих апарата, сложих двата обекта (младия и стария корен), включих го и направих необходимата демонстрация на гостите. Вече не ме интересуваше какво впечатление са си създали те от тази демонстрация, исках само да си тръгнат по-бързо и да оставят Сеня да си почине. Не се знае какво ще си помислят и какво ще направят гостите ни, но каквото и да направят, това не ни засяга. Това, че си загубил една битка не значи, че си загубил и войната. „...Трябва да се учим на спокойствие, без него експериментите ни няма да са успешни“ (Из дневника на Кирлиан).

В наши дни методът за газоразрядна визуализация (ефектът на Кирлиан) е един от малкото методи, които позволяват бързо, достоверно и безопасно да се изследва физическото, психоемоционалното и енергийното състояние на човека, да се направи диагностика на болестта далеч преди нейната клинична манифестация, да се намери първопричината за болестта, да се изберат индивидуални методики за лечение на пациентите, както и да се контролира ефективността на тези методики в реално време.

Семьон Давидович и Валентина Хрисанфовна Кирлиан са отворили врати към нови знания, които ще помогнат на хората, според съветите на древните мъдреци, да опознаят самите себе си.

„...Заслугата на нашите изобретатели, съпрузите Кирлиан, за науката и човечеството е невероятна, защото откритието им е велико, но ние все още не можем да осмислим цялото значение на тяхното откритие. ...Работата на съпрузите Кирлиан несъмнено ще получи подобаваща оценка и признание, защото в центъра на всички постижения и прогрес в целия свят стои човекът, а разбирането на цялата сложност на човешкия организъм и неговите функции може само да тласка науката напред.“ (Гр.А.Й., 6.11.1960 г).

Кирлианова фотография, снимки взети от интернет.

